

MARGARETA IVARSSON – EN ÄVENTYRARE BERÄTTAR

Borneos Djur och natur med bestigning av Mt. Kinabalu december 2008

Margareta Ivarsson – en av våra äventyrare som rest med på många av våra resor till bl a Borneo, Kamtjatka, Svalbard, Galapagos och nu i vår till Nepal med vår Supportresa »Save Everest«.

Vad hade du för förväntningar på resan?

– Att få se Borneos fantastiska natur, bestiga Mount Kinabalu på drygt 4 000 m ö h och ha några lata dagar i lugn och ro på stranden som avslutning.

Varför valde du just Borneo som resmål?

– Jag och min sambo gillar djur och natur, gärna i kombination med vandring.

Hur upplevde du den här resan jämfört med andra resor du gjort?

– Jag har rest mycket, till många väldigt olika platser på vår jord. Det är därför svårt att jämföra tycker jag. Men jag kan säga att allt jag hade hoppats på infriades med råge!

Vad var det bästa på resan?

– Det var flera upplevelser:

- Att åka båt på Kinabatangangfloden i tidig gryning och se hur en orangutangfamilj vaknade i sitt lövbo i ett träd och sträckte upp armarna, precis som vi människor gör när vi »mornar« oss. Jag trodde inte jag skulle få se vilda orangutanger.
- Den häftiga känslan att flyga över Mount Kinabalu som stack upp genom molnen och inse att man faktiskt stått på toppen där.
- Selingan Island med sköldpaddornas äggläggning. Vi satt uppe på kvällen allihop och väntade på »signalen« då vi alla skyndade oss till stranden.
- Att få se den stora raflesian.

- Att allt funkade så väldigt bra med all logistik. Äventyrsresors samarbetspartners var väldigt professionella och guiderna verkligen duktiga.
- Sukau rainforest lodge som är så miljövänlig att Sverige ter sig som ett u-land (vi spolrar toaletten med dricksvatten, de återvinner regnvattnet för sådant, t ex).
- Att komma nära de fantastiska näsorna.
- Att man kan lägga upp det precis som man vill, när man åker med Äventyrsresor: vandring – bara vi två med egen guide. Små grupper med guide och internationell sammansättning för t ex Selingan och Sukau. Flexibelt, enkelt och väldigt trevligt att lära känna folk från andra länder. Vissa håller jag fortfarande kontakten med.
- Den mycket intressanta naturen på Mount Kinabalu och hur växtligheten ändrade sig med höjdmetrarna.

Kombinerade du resan med sol och bad?

– Ja, vi firade jul på Pulau Tiga. Lugnt och skönt, men samtidigt möjligheter till egna spännande upptäcktsfärder till fots runt ön.

Att rekommendera eller tips inför en Borneoresa? Övrigt att tänka på?

– Det är viktigt att förstå att man faktiskt är i ett tropiskt land med allt vad det innebär. En dansk familj som vi träffade i Sukau hade nog inte riktigt förberett sig på vad en regnskog är. Deras barn var vita i ansiktet och helt förskräckta över alla blodiglar och

att man inte fick ta i träden/växtligheten hur som helst. De vägrade följa med ut nästa dag ...

Vilka förberedelser gjorde du inför resan, med tanke på bestigningen?

– Jag tränar på Friskis o Svette ca 5–6 dagar i veckan och går på tur i Sverige och Norges fjällvärld 3–4 gånger/år. Men det kändes ändå i benen dagen efter då vi skulle i och ur kanoten på Kinabatangangfloden. Och så gick vi långsamt upp för berget. De som gick fort fick problem med höjden och kom aldrig upp på toppen.

Hade du någon speciell utrustning, något du vill rekommendera?

– Vi hade med oss våra vandringsdamasker (egentligen till för att man inte ska få snö i vandringskängorna, men lika bra för att inte få gegga i dem) på vandringen. Det visade sig vara en höjdare. Både för att det regnade rejält den ena dagen, så vi höll byxorna rena men mest oväntat: när vi kom till Sukau, tyckte de att vi hade sådana fantastiskt bra »leach socks« = blodigelsockar! De hade några mycket enklare, som man fick låna. Men våra damasker var tjocka, rejäla och superbra hinder för alla blodiglar. Vi fick inte en enda en på våra ben!

– Vi var de enda som hade riktigt bra regnkläder, inklusive gore-texvantar. Rekommenderas för bestigningen. Många frös riktigt rejält, för det var inte många plusgrader på toppen. Men hade vi gått upp på toppen dagen innan, hade det inte spelat någon roll. Då var det kanonväder.